

Lyrik

Ord ur krisen

Den ursprungliga idén till projektet kom under pandemiveckorna våren 2020. Till biblioteken kom besökare med ett stort behov av att söka ord och formulera nya tankar. Utifrån det kom tankarna på ett gemensamt poesiprojekt. Satsningen "Ord ur krisen" fick in över 100 dikter varav några publicerades via Bibliotek Värmlands Youtubekanal. Socialvetenskaplig tidskrift återpublicerar fyra av dem.

Tick

tack sa sekunden
som översvämmade minuten
som vältrade sig över timmen
som sköljde över dagen
som dränkte veckan
som dolde månaden
som täckte året
som spolade bort livet

ANDERS NILSSON

Allt som påminner om att tiden inte stannat

Skogen lyser av vitsippor
Picknickfiltar ligger som öar i parken
Fyraåringens alla byxor blir för korta
i takt med att min mage växer
Livet ska plötsligt pausas
men allting fortsätter ändå

Människor trängs i självplockskön
Händer spritas innan jordgubbarna äts
Fyraåringen lär sig cykla
och vi isolerar oss, oroar oss,
googlar på förkylningssymtom plus förlossning
Tiden går som i slow motion
men allting fortsätter ändå

Vinden blir kallare och människor slarvigare
Inte heller höstlöven håller avstånd till varandra
Mitt barn föddes i vidöppen bjudning
Upp och ner som allt annat
Fyraåringen frågar om corona är över snart
Framtiden är långt borta
men allting fortsätter ändå

JASMIN GUNNARSSON

Handen, dagarna

Drar med handen över dagar
datum, jag känner igen dem.
Bejakar deras namn, innebörd
nu när smaken är borta.
Som om hösten kommit klädd klar i monokrom.

I handen bor adresserna kvar,
dem jag inte kunnat öppna i år.
Hur skrämmande snabbt blev vi bekväma
med att bara höra varandras röster?
Det är inte avstånden som är
handens problem,
det är avsaknaden.
Tomrummet som blir
då de vi delar bara är en skärm.

En blir medveten om historiens agenda
först när en måste leva med den,
precis in vid farstukvisten.
När en drar med handen över
fotografierna från förr.
Hud ur foton.
Kinder i pixlar.

Sparar adresserna, dagarna är kvar
låter dem ligga, gro i min hand.
Mina små plantor av ord.

Tänker att jag ska kultivera mina meningar
tills vi möts igen.
Där vid adressens himmelsrand.
Med meningarna i en alfabetbukett,
som ska blomma när vi delar igen.

Bortom detta mörkerkrökta år.

ANDERS BORGSTRÖM

Mars i Coronans tid 2020

En klocka som tickar
en fläkt susar
en buss kör förbi

Vimpeln svajar svagt, lojt i sydlig vind
blå himmel och sol

Det slår nästan lock i öronen
av den i stort totala tystnaden

inte bara inomhus

Hela atmosfären ljuder av tyst melankoli
som satt i "on hold"
en hinna av överklighet har lagt sig
mellan tillvaro och verklighet

Världen har satts på uppehåll
ett slags "time out"
under tiden..
väntan
på
vad..?

INGER BRANDT